

УДК 330.16:339.72:336.71

Ю. М. Заволока,

к. е. н., доцент, доцент кафедри управління та адміністрування,
Придніпровський інститут Приватного акціонерного товариства
"Вищий навчальний заклад "Міжрегіональна Академія Управління персоналом"
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3616-1725>

А. В. Івко,

старший викладач кафедри управління та адміністрування,
Придніпровський інститут Приватного акціонерного товариства
"Вищий навчальний заклад "Міжрегіональна Академія Управління персоналом"
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4083-3678>

М. В. Сідненко,

старший викладач кафедри управління та адміністрування,
Придніпровський інститут Приватного акціонерного товариства
"Вищий навчальний заклад "Міжрегіональна Академія Управління персоналом"
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3280-8496>

В. В. Татарінов,

к. е. н., доцент кафедри економічного проектування та маркетингу,
Придніпровський інститут Приватного акціонерного товариства
"Вищий навчальний заклад "Міжрегіональна Академія Управління персоналом",
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7373-1267>

В. Г. Гноєвий,

к. е. н., доцент, доцент кафедри економічного проектування та маркетингу,
Придніпровський інститут Приватного акціонерного товариства
"Вищий навчальний заклад "Міжрегіональна Академія Управління персоналом",
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1669-9680>

DOI: 10.32702/2306-6792.2025.24.192

АНАЛІЗ ВПЛИВУ МІКРОЕКОНОМІЧНОЇ ПОВЕДІНКИ СУБ'ЄКТІВ НА ДИНАМІКУ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ ПОТОКІВ ТА СТІЙКІСТЬ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ

Yu. Zavoloka,

PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Management
and Administration, Prydniprovskiy Institute of Private Joint Stock Company
"Higher Education Institution "Interregional Academy of Personnel Management"

A. Ivko,

Senior lecturer of the Department of Management and Administration, Prydniprovskiy Institute of Private Joint Stock Company
"Higher Education Institution "Interregional Academy of Personnel Management"

M. Sidnenko,

Senior lecturer of the Department of Management and Administration, Prydniprovskiy Institute of Private Joint Stock Company
"Higher Education Institution "Interregional Academy of Personnel Management"

V. Tatarinov,

PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Economic Design and Marketing, Prydniprovskiy Institute of Private
Joint Stock Company "Higher Education Institution "Interregional Academy of Personnel Management"

V. Hnoievyi,

PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Economic Design and Marketing, Prydniprovskiy
Institute of Private Joint Stock Company "Higher Education Institution "Interregional Academy of Personnel Management"

IMPACT ANALYSIS OF AGENTS' MICROECONOMIC BEHAVIOUR ON THE DYNAMICS OF INTERNATIONAL FINANCIAL FLOWS AND BANKING SECTOR STABILITY

У статті досліджується критичний, але часто недооцінений зв'язок між мікроекономічною поведінкою індивідуальних економічних суб'єктів (домогосподарств, фірм, інвесторів) та динамікою міжнародних фінансових потоків (МФП), а також її кінцевим впливом на стійкість банківського сектору.

Аналіз зосереджено на тому, як рішення на мікрорівні — такі як схильність до ризику, інвестиційні очікування, оптимізація споживання та заощадження — акумулюються та трансформуються у великомасштабні макрофінансові тенденції, провокуючи або ж, навпаки, стабілізуючи волатильність глобального фінансового ринку.

Особлива увага приділяється каналам передачі, через які зміни у поведінці суб'єктів (наприклад, раптове зростання "стадного інстинкту" чи "іраціонального ентузіазму") посилюють ефекти фінансової глобалізації, створюючи системні ризики для банківської системи.

Отже, для забезпечення фінансової стійкості ефективна політика повинна бути сфокусована на регулюванні проциклічної мікроповедінки суб'єктів через застосування макропруденційних інструментів.

The modern global economy is characterized by deep interdependence, where international financial flows play a critical but often volatile role. This analysis moves away from the traditional macroeconomic approach (emphasis on interest rates and the trade balance) and focuses on the fundamental role of the microeconomic behaviour of agents (households, firms, investors, financial institutions) in shaping the dynamics of international financial flows. As a result, changes in these dynamics have a direct impact on the stability of national banking systems.

International financial flows, by their very nature, are an aggregation of millions of individual decisions regarding savings, investment, borrowing, and risk management, and the behaviour of key microeconomic agents determines the volume, structure, and volatility of these flows.

Contrary to the postulates of neoclassical theory of agent rationality, behavioural factors at the microlevel significantly enhance the procyclicality and volatility of these flows. These behavioural anomalies lead to the transformation of a stable investment flow into an unstable, so-called "hot capital", which, in turn, increases systemic risk and creates conditions for financial instability.

As the banking sector functions as the main relay of external shocks, transforming external liabilities into domestic loans and the change in the dynamics of international financial flows caused by misbehaviour directly affects banks through three key channels: liquidity, currency and credit risk — it becomes clear that microeconomic behaviour is a key determinant of financial stability, since it is it that generates shocks that are transmitted through the banking sector. Therefore, to minimize the negative impact of the volatility of international financial flows caused by procyclical misbehaviour, a comprehensive approach is needed.

Therefore, it can be concluded that global financial stability in the long term depends on the successful integration of microeconomic analysis of the behaviour of agents into the design of macroprudential and monetary policies, which will allow for effective management of the volatility of international financial flows.

Ключові слова: міжнародні фінансові потоки, банківський сектор, мікроекономічна поведінка, ліквідність, валютний ризик, кредитний ризик.

Keywords: international financial flows, banking sector, microeconomic behaviour, liquidity, currency risk, credit risk.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Сучасна фінансова система характеризується високим рівнем взаємозалежності, де міжнародні фінансові потоки (далі — МФП) відіграють роль артерій глобальної економіки. Традиційно аналіз цих потоків зосереджувався на макроекономічних факторах: різниці у процентних ставках, торговельному балансі та фіскальній політиці. Однак фінансова криза 2008 року та подальші локальні потрясіння чітко продемонстрували, що глибинні причини крихкості системи криються у мікроекономічній поведінці її учасників.

Дослідження підтверджують суттєвий взаємозв'язок між рішеннями на мікрорівні (поведінка окремих фінансових установ, інвесторів, домогосподарств, фірм) та макрофінансовою стабільністю й міжнародними потоками капіталу. Цей взаємозв'язок є двостороннім: мікроекономічні рішення впливають на макрорівень, і навпаки.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Аналіз літератури, присвяченої впливу мікроекономічної поведінки суб'єктів на дина-

міку міжнародних фінансових потоків та стійкість банківського сектору, свідчить про багатогранність і складність цієї проблеми.

Питаннями дослідження фундаментальних основ фінансової стабільності та системного ризику займалися такі вчені та дослідники, як Kindleberger C.P., Aliber R.Z. [1], Schinasi G.J. [2], Adrian T., Shin H.S. [3], Acharya V.V. [4], Лаврушин О.І. [5]. Мікроекономічну поведінку та міжнародні фінансові потоки досліджували Obstfeld M. [6], Forbes K., Warnock V., [7], Bruno V., Shin H.S. [8], Понзель В.В. та Понзель В.В. [9]. Стабільність та стійкість банківського сектору детально вивчали Rajan R.G. [10], Gennaioli N., Shleifer A., Vishny R. [11], Choi K., Furceri D. [12], Васишин Г.І. [13], Рісін В.В. [14]. Макропруденційну політику як інструмент корекції мікроповедінки економічних суб'єктів розглядали Borio C., Zhu, H. [15], Claessens S., Ayhan Kose M., Terrones, M. [16], Gambacorta L., Van Roye B. [17], Федішин М.П., Солійчук А.О. [18].

Результати досліджень вищезазначених авторів забезпечують основу для подальшого дослідження в аналізі проблематики, оскільки окремі питання теми даного дослідження розглянуті достатньо повно. При цьому системне

узагальнення впливу мікроекономічної поведінки на динаміку міжнародних фінансових потоків та стійкість банківського сектору залишається недостатньо розробленим, що вимагає поєднання макро— та мікрофінансового аналізу в контексті української економіки, яка має специфіку міжнародних фінансових потоків та високу чутливість банківського сектору.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Заповнити прогалину, аналізуючи, як агрегована поведінка мільйонів індивідуальних суб'єктів — від рішення домогосподарства про рівень боргового навантаження до стратегічного вибору мультинаціональної корпорації щодо розміщення капіталу — формує структуру, обсяг та напрямок міжнародних фінансових потоків, і, як наслідок, впливає на ризиковий профіль та стійкість національних банківських систем.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Мікроекономічна поведінка індивідуальних суб'єктів є фундаментальною рушійною силою динаміки міжнародних фінансових потоків (МФП). Хоча макроекономічні фактори (різниця процентних ставок, рівень інфляції, державний борг) створюють загальні умови, саме агреговані рішення домогосподарств, фірм та інвесторів на мікрорівні визначають обсяг, структуру та волатильність цих потоків. МФП — це не просто рух капіталу між країнами, а результат мільйонів індивідуальних транзакцій.

Мікроекономічна поведінка охоплює прийняття рішень суб'єктами щодо заощаджень, інвестицій, запозичень та управління ризиками.

Домогосподарства при прийнятті рішень щодо заощадження та споживання роблять вибір між поточним споживанням та заощадженням (інвестуванням), що формує національний пул капіталу. Зростання схильності до заощаджень створює надлишок капіталу, який може бути спрямований за кордон у пошуках вищої дохідності.

Приватні інвестори, приймаючи індивідуальні рішення щодо диверсифікації (наприклад, купівлі іноземних акцій чи облігацій) часто орієнтовані на короткострокову прибутковість і безпосередньо формують міжнародні портфельні інвестиції, які є найбільш динамічним і волатильним компонентом МФП.

Фірми (нефінансовий сектор) регулярно приймають рішення про прямі іноземні інвестиції (далі — ПІІ), вибір джерел фінансування

(іноземні кредити, єврооблігації) та управління валютними ризиками, які визначають значну частину рухів капіталу між окремими країнами.

Рішення транснаціональних корпорацій (далі — ТНК) про ПІІ (наприклад, відкриття дочірніх підприємств, придбання активів чи розширення виробництва за кордоном) є основним чинником довгострокових, стабільних потоків капіталу. Ці рішення ґрунтуються на мікроекономічному аналізі витрат, податкового режиму та потенціалу ринку в країні-реципієнті.

Вибір фірмами джерел фінансування (національні чи міжнародні кредити, випуск єврооблігацій) при управлінні ліквідністю та запозиченнями визначає короткострокові рухи корпоративного капіталу. Якщо фірми активно запозичують в іноземній валюті через нижчі ставки, це збільшує приплив боргового капіталу, але також накопичує валютний ризик на мікрорівні.

Інституційні інвестори (пенсійні фонди, хедж-фонди, страхові компанії) агрегують заощадження мільйонів індивідуальних вкладників. Їх рішення щодо міжнародної аллокації активів є особливо впливовими. Навіть невеликі зміни у їх інвестиційних стратегіях (наприклад, рішення про збільшення частки ринків, що розвиваються, на 1%) можуть спровокувати масштабні та швидкі потоки капіталу.

На динаміку міжнародних фінансових потоків значно впливають біхевіористичні фактори, які на відміну від неокласичної теорії, що припускає раціональність, відображають, як ірраціональність на мікрорівні посилює волатильність МФП.

Серед таких факторів можна виокремити наступні:

— Надмірна впевненість. Суб'єкти систематично недооцінюють ризики і переоцінюють власні здібності прогнозування. Відбувається спрямування капіталу в ризиковіші активи або країни, що веде до накопичення системного ризику.

— Обмежена раціональність. Інвестори приймають рішення, базуючись на минулих значеннях (наприклад, високій дохідності у попередні періоди), нехтуючи новою інформацією. Може відбуватися проциклічність — посилення фінансового циклу через запізнілу реакцію на зміну фундаментальних показників.

— Стадний інстинкт. Інвестори наслідують успішні рішення більшості, ігноруючи власні оцінки ризику. В результаті відбувається надмірний приплив капіталу (бульбашки) та різкий відтік (паніка).

Ці поведінкові аспекти діють як каталізatori, перетворюючи повільний, стійкий потік ка-

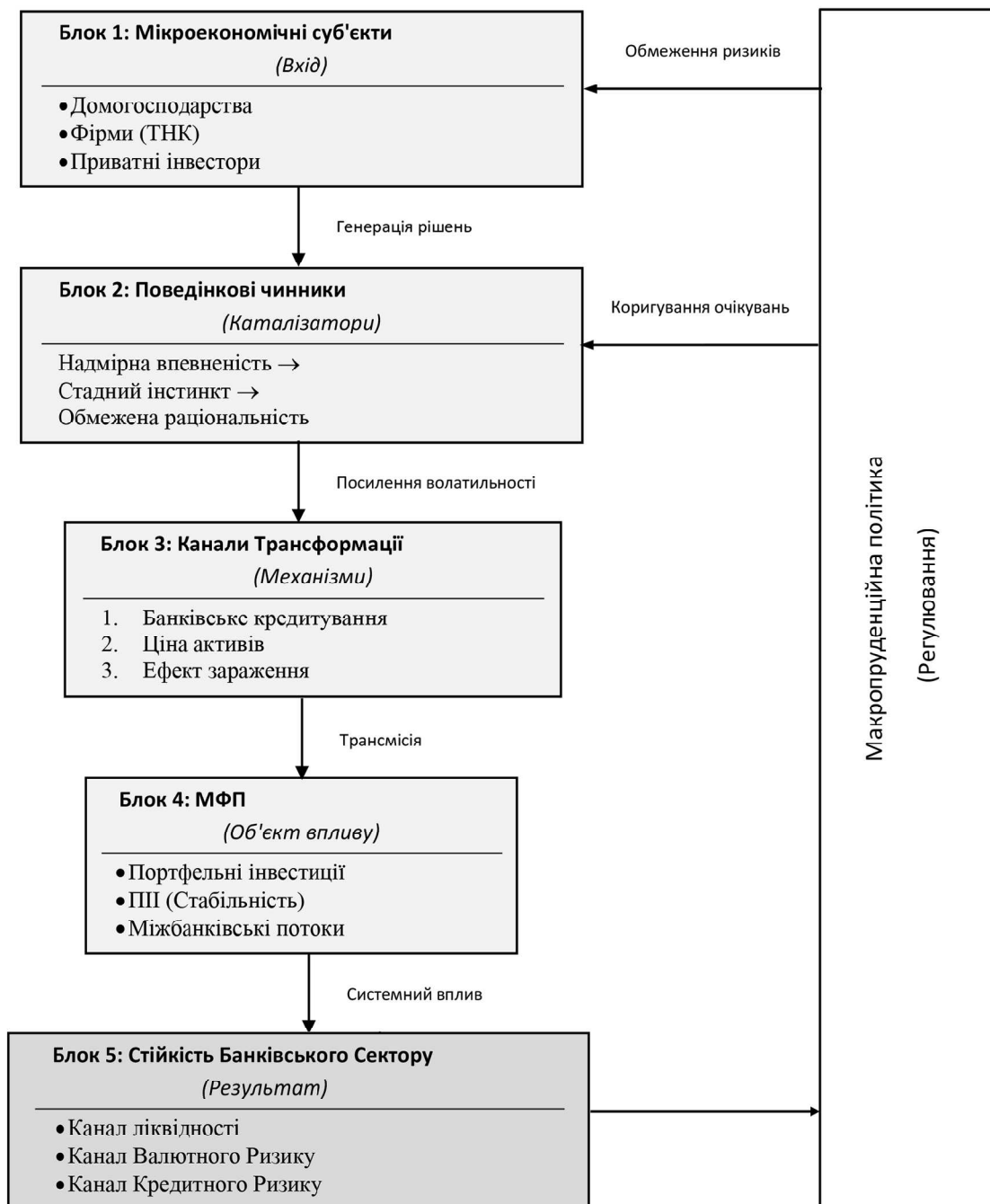

Рис. 1. Системна модель впливу мікроекономічної поведінки суб'єктів на динаміку міжнародних фінансових потоків та стійкість банківського сектору

Джерело: систематизовано, узагальнено та згруповано авторами за даними [1—18].

підалу на швидкий, нестійкий "гарячий капітал", який може дестабілізувати приймаючі економіки.

Принципову системну модель впливу мікроекономічної поведінки суб'єктів на динаміку міжнародних фінансових потоків та стійкість банківського сектору наведено на рис. 1.

Мікроекономічні рішення трансформуються у макроекономічні фінансові потоки через ключові механізми, такі як:

1. Банківське кредитування. Рішення домогосподарств про надмірну заборгованість (наприклад, іпотечну) стимулює банки залучати зовнішнє фінансування для задоволення попиту, що призводить до зростання міжнародних міжбанківських потоків.

2. Ціна активів. Коли мільйони інвесторів одночасно вирішують придбати активи певної країни, це надуває ціни (наприклад, на нерухомість чи акції). Зростання ціни створює ефект

багатства, стимулюючи подальше запозичення та приплив капіталу, формуючи самопідсилюючу петлю.

3. Ефект зараження. Під час кризи паніка, спричинена поведінкою інвесторів в одній країні, швидко поширюється на інші ринки, незалежно від їхніх фундаментальних показників. Це показує, як колективний страх (мікрорівень) може спричинити масштабне вилучення капіталу з цілого регіону.

Банківський сектор є головним посередником у системі міжнародних фінансових потоків, трансформуючи зовнішні зобов'язання (вклади нерезидентів, міжбанківські кредити) у внутрішні активи (кредити домогосподарствам та фірмам).

Зміна мікроекономічної поведінки та, відповідно, динаміки МФП, впливає на стійкість банків через такі канали:

1. Канал ліквідності. Різке скорочення припливу капіталу або, що гірше, масовий відтік іноземних коштів, спричинений зміною інвестиційних очікувань, створює ризик ліквідності для банків, які покладаються на зовнішнє фінансування.

2. Канал валютного ризику. Мікроекономічні рішення фірм щодо запозичень в іноземній валюті (бажання скористатися нижчими ставками), трансформуються в непрямий валютний ризик для банків, оскільки знецінення національної валюти збільшує ймовірність дефолту їх позичальників.

3. Канал кредитного ризику. Надмірний оптимізм домогосподарств щодо майбутніх доходів та їхня готовність брати значні кредити (наприклад, іпотечні), фінансовані іноземним капіталом, призводить до погіршення кредитного портфеля банків після корекції очікувань.

Агрегація мікроекономічних рішень про надмірне прийняття ризику в умовах високої глобальної ліквідності (наприклад, після кількісного пом'якшення) посилює системний ризик. Коли значна частина інвесторів одночасно вирішує зменшити ризик, це призводить до проциклічності: банки, намагаючись захистити свій капітал, скорочують кредитування саме тоді, коли економіка найбільше його потребує, посилюючи спад і водночас кризу ліквідності.

Таким чином, міжнародні фінансові потоки є агрегацією індивідуальних очікувань, схильності до ризику та поведінкових упереджень. Аналіз МФП вимагає не лише вивчення мікроекономічних балансів, але й глибокого розуміння мікроструктури ринкових рішень.

Для мінімізації негативного впливу мікроповедінки на макрофінансову стабільність не-

обхідний комплексний підхід, який передбачає різні види регулювання:

1. Макропруденційне регулювання. Впровадження інструментів, що безпосередньо впливають на схильність суб'єктів до ризику:

— ліміти на співвідношення "кредит/вартість застави" (LTV) та "борг/дохід" (DTI) для стримування надмірного іпотечного кредитування;

— контрциклічні буфери капіталу для банків, що змушують їх накопичувати резерви в періоди швидкого зростання обсягів МФП;

— встановлення стандартів, що забезпечують достатній рівень ліквідності у фінансових установ для покриття своїх зобов'язань навіть в умовах стресу;

— секторальні обмеження, які передбачають застосування специфічних заходів до окремих, ризикованих секторів (наприклад, обмеження на кредитування валютних позичальників);

— встановлення додаткових, більш жорстких вимог до капіталу та ліквідності для установ, банкрутство яких може становити загрозу для всієї системи.

2. Регулювання валютних ризиків. Обмеження для банків щодо надання кредитів у іноземній валюті нехеджованим позичальникам. Коли окремі мікросуб'єкти (фірми або домогосподарства) беруть на себе надмірні валютні ризики (наприклад, беруть кредити в іноземній валюті, не маючи доходів у цій валюті), це стає джерелом системного ризику для всієї макрофінансової системи. Банки, які видавали валютні кредити, стикаються з критичним зростанням непрацюючих кредитів (NPLs), що може спричинити їх неплатоспроможність. Компанії, обтяжені валютними боргами, скорочують інвестиції та виробництво, що поглиблює економічну кризу та загрожує макрофінансовій стабільності.

3. Фінансова освіта. Підвищення рівня фінансової грамотності домогосподарств та малих інвесторів, що сприятиме більш раціональному та довгостроково орієнтованому прийняттю рішень. Освітні програми для населення щодо відповідального кредитування, заощаджень та інвестицій. Зменшення ймовірності прийняття ними надмірно ризикованих рішень.

Загалом, головним інструментом впливу на мікроповедінку з метою забезпечення макрофінансової стабільності є макропруденційна політика, що використовує набір "хірургічних" інструментів для усунення конкретних системних вразливостей.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Узагальнення динаміки МФП та оцінка стійкості банківського сектору вимагають відходу від виключної опори на макроекономічні агрегати. Фундаментальна фінансова крихкість системи значною мірою детермінована мікроекономічною поведінкою її учасників. Це передбачає необхідність парадигмального зсуву в дослідженні, спрямованого на інтегрований макрота мікрофінансовий підхід.

МФП слід розглядати не як абстрактну макроекономічну сутність, а як агрегований результат рішень мільйонів індивідуальних економічних суб'єктів: домогосподарств, нефінансових корпорацій (зокрема, транснаціональних корпорацій — ТНК) та приватних інституційних інвесторів.

На противагу неокласичним моделям, які постулюють раціональність, біхевіористичні чинники на мікрорівні здатні багаторазово посилювати волатильність МФП. Такі поведінкові аномалії можуть трансформувати потенційно стійкі потоки капіталу в нестійкий та спекулятивний капітал.

Банківський сектор виступає як ключовий фінансовий посередник, чия функція полягає у критичній трансформації зовнішніх фінансових зобов'язань (спричинених припливом МФП) у внутрішні активи (кредитування економіки). Відтак, його системна стійкість прямо залежить від мікроповедінки суб'єктів, як вкладників, так і позичальників.

Для мінімізації негативного впливу ірраціональної мікроповедінки та забезпечення макроробочої стабільності необхідна імплементація комплексного інструменту, центральним елементом якого є макропруденційна політика. Цей інструментарій охоплює як макропруденційне регулювання, так і регулювання валютних ризиків, і фінансову освіту та інклюзію.

Системне дослідження впливу мікроекономічної поведінки на динаміку МФП та стійкість банківського сектору набуває особливої актуальності в контексті української економіки. Її специфіка характеризується особливим профілем міжнародних фінансових потоків (висока залежність від переказів, зовнішнього фінансування, волатильність прямих іноземних інвестицій) та підвищеною чутливістю банківського сектору до зовнішніх та внутрішніх шоків. Ця предметна область залишається недостатньо розробленою в національному академічному дискурсі.

Отже, можна зазначити, що стабільність міжнародних фінансових потоків та життєздатність банківського сектору в кінцевому

підсумку ґрунтується на поведінковій стійкості мільйонів індивідуальних фінансових суб'єктів. Ефективна економічна політика повинна виходити за межі виключної підтримки макроекономічних балансів і стратегічно фокусуватися на формуванні стійкої мікроекономічної культури прийняття фінансових рішень.

Література:

1. Robert Z. Aliber, Charles P. Kindleberger, Robert N. McCauley, 2023. *Financial Crises: A Hardy Perennial*. Springer Books, in: *Manias, Panics, and Crashes*, edition 8, pp. 1—15, Springer.
2. Schinasi Garry J. *Safeguarding financial stability: theory and practice*. International Monetary Fund, 2005.
3. Adrian T., Shin H. S. *Liquidity and Leverage*. *Journal of Financial Intermediation*, 2010. № 19, pp. 418—437. <https://doi.org/10.1016/j.jfi.2008.12.002>.
4. Acharya V. V., Pedersen L. H., Philippon T., Richardson, M. P. *Measuring Systemic Risk*. *The Review of Financial Studies*, 2017. № 30, pp. 2—47. <https://doi.org/10.1093/rfs/hhw088>.
5. Лаврушин О. І. *Фінансова стабільність банків: теоретичні та практичні аспекти*. Київ: КНЕУ, 2021. 284 с.
6. Obstfeld Maurice. *Financial flows, financial crises, and global imbalances*. *Journal of International Money and Finance*, Elsevier, 2012. vol. 31 (3), pp. 469—480.
7. Forbes Kristin J., Warnock Francis E. *Capital flow waves: Surges, stops, flight, and retrenchment*, *Journal of International Economics*, Elsevier, 2012. vol. 88 (2), pp. 235—251.
8. Bruno V., Shin, H. S. *Capital Flows and the Risk-Taking Channel of Monetary Policy*. *Journal of Monetary Economics*. 2015. № 71, pp. 119—132.
9. Rajan Raghuram G. *Has Financial Development. Made the World Riskier?* (November 2005). NBER Working Paper. № w11728, Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=842464>.
10. Gennaioli Nicola, Shleifer Andrei, Vishny Robert W. *A Model of Bank Vulnerability*. *Journal of Financial Intermediation*. 2012. Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=2053152>.
11. Choi Sangyup, Furceri Davide, Yoo Seung Yong. *Heterogeneity in the effects of uncertainty shocks on labor market dynamics and extensive vs. intensive margins of adjustment*. *Journal of Economic Dynamics and Control*, Elsevier, 2024. vol. 162(C).
12. Васишин Г. І. *Поточні виклики та перспективи для банківської системи України. Банківська справа*. 2022. № 3. С. 7—13.

13. Рисін В. В. Фінансова стійкість банку: чинники та особливості її забезпечення. Ефективна економіка. 2021. № 3. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/3_2021/3.pdf (дата звернення: 05.11.2025).

14. Понзель В. В., Понзель В. В. Поведінкові фінанси: як психологія впливає на прийняття інвестиційних рішень? Актуальні питання економічних наук, 2024. № 6. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14287748>.

15. Волкова Н. І., Бойко В. М. Фінансова стійкість банку: оцінка, моделювання та прогнозування. Науковий вісник Одеського національного економічного університету. Збірник наукових праць, 2021. № 9—10 (286—287), С. 52—59.

16. Borio Claudio, Zhu Haibin. Capital regulation, risk-taking and monetary policy: A missing link in the transmission mechanism? Journal of Financial Stability, 2012. Elsevier, vol. 8 (4), pp. 236—251.

17. Altunbas Yener, Binici Mahir, Gambacorta Leonardo. Macroprudential policy and bank risk. Journal of International Money and Finance. Elsevier, 2018. vol. 81 (C), pp. 203—220.

18. Федішин М. П., Солішчук А. О. Макропруденційна політика НБУ як інструмент посилення фінансової стабільності. Проблеми системного підходу в економіці. 2019. № 6 (74). С. 83—88.

References:

1. Aliber, R.Z. Kindleberger, Ch.P. and McCauley, R.N. (2023), "Financial Crises: A Hardy Perennial", Manias, Panics, and Crashes, edition 8, Springer Books, Berlin, Germany, pp. 1—15.

2. Schinasi, G.J. (2005), Safeguarding financial stability: theory and practice, International Monetary Fund.

3. Adrian, T. and Shin, H.S. (2010), "Liquidity and Leverage", Journal of Financial Intermediation, vol. 19, pp. 418–437. <https://doi.org/10.1016/j.jfi.2008.12.002>.

4. Acharya, V.V. Pedersen, L.H. Philippon, T. and Richardson, M.P. (2017), "Measuring Systemic Risk", The Review of Financial Studies, vol. 30, pp. 2–47. <https://doi.org/10.1093/rfs/hhw088>.

5. Lavrushyn, O.I. (2021), Finansova stabil'nist' bankiv: teoretychni ta praktychni aspekty [Financial stability of banks: theoretical and practical aspects], KNEU, Kyiv, Ukraine.

6. Obstfeld, M. (2012), "Financial flows, financial crises, and global imbalances", Journal of International Money and Finance, Elsevier, vol. 31 (3), pp. 469—480.

7. Forbes, K.J. and Warnock, F.E. (2012), "Capital flow waves: Surges, stops, flight, and retrenchment", Journal of International Economics, Elsevier, vol. 88 (2), pp. 235—251.

8. Bruno. V. and Shin, H.S. (2015), "Capital Flows and the Risk-Taking Channel of Monetary Policy", Journal of Monetary Economics, vol. 71, pp. 119—132.

9. Rajan, R.G. (2005), "Has Financial Development Made the World Riskier?", NBER Working Paper, available at: <https://ssrn.com/abstract=842464> (Accessed 05.11.2025).

10. Gennaioli, N. Shleifer, A. and Vishny, R.W.A (2012), "Model of Bank Vulnerability", Journal of Financial Intermediation, available at: <https://ssrn.com/abstract=2053152> (Accessed 05.11.2025).

11. Choi, S. Furceri, D. and Yoo, S.Y. (2024), "Heterogeneity in the effects of uncertainty shocks on labor market dynamics and extensive vs. intensive margins of adjustment", Journal of Economic Dynamics and Control, Elsevier, vol. 162 (C).

12. Vasylyshyn, H.I. (2022), "Current challenges and prospects for the banking system of Ukraine", Bankivs'ka sprava, vol. 3, pp. 7—13.

13. Rysin, V.V. (2021), "Financial stability of a bank: factors and features of its provision", Efektyvna ekonomika, vol. 3, available at: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/3_2021/3.pdf (Accessed 05.11.2025).

14. Ponzel', V.V. and Ponzel', V.V. (2024), "Behavioral finance: how does psychology affect investment decision-making?", Aktual'ni pytannia ekonomichnykh nauk, vol. 6. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14287748>.

15. Volkova, N.I. and Bojko, V.M. (2021), "Financial stability of a bank: assessment, modeling and forecasting", Naukovyj visnyk Odes'koho natsional'noho ekonomichnoho universytetu. Zbirnyk naukovykh prats', vol. 9—10 (286—287), pp. 52—59.

16. Borio, C. and Zhu, H. (2012), "Capital regulation, risk-taking and monetary policy: A missing link in the transmission mechanism?", Journal of Financial Stability, Elsevier, vol. 8 (4), pp. 236—251.

17. Altunbas, Y. Binici, M. and Gambacorta, L. (2018), "Macroprudential policy and bank risk", Journal of International Money and Finance. Elsevier, vol. 81 (C), pp. 203—220.

18. Fedyshyn, M.P. and Solijchuk, A.O. (2019), "Macroprudential policy of the NBU as a tool for strengthening financial stability", Problemy systemnoho pidkhodu v ekonomitsi, vol. 6 (74), pp. 83—88.

Стаття надійшла до редакції 10.12.2025 р.